

RAAMATUKOGU UUDISED

HARJU MAAKONNARAAMATUKOGU INFOLEHT

Nr 124 (sept 2026)

„Raamatukogutöötajad pole enam teenindajad, see mentaliteet tuleks unustada ja üha enam kasutada oma võimu. Raamatukogude võimuses on palju rohkem instrumente, kui oleme harjunud mõtlema. Nad saavad luua uusi kangelasi eesti kultuuri jaoks, kasvatada usku iseendasse, hoida rahva vaimset heaolu ja ühendada end digimaailmas ära kaotanud noori, keskealisi, vanu.

Raamatukogutöötajad peaksid hakkama end defineerima kui teejuhte raamatumaailmas.“

(Lauristin: raamatukoguhoidja on oluline sõlmpunkt raamatuilma ja lugeja vahel. Signe Heibergi intervjuu Marju Lauristiniga 17.03.2026, ERR. <https://kultuur.err.ee/1609970045/lauristin-raamatukoguhoidja-on-oluline-solmpunkt-raamatuilma-ja-lugeja-vahel>) Pilt: Canva.com

RAASIKU RAAMATUKOGU 120 AASTAT KOGUKONNA TEENISTUSES

Raasiku raamatukogu tähistas oma 120. aastapäeva väärrika ja meeldejääva juubeliõhtuga, mis tõi kokku nii kutsutud külalised kui ka kogukonna liikmed. See oli õhtu, kus kohtusid kultuur, ajalugu, mälestused ja tänapäev – kõik see, mis on kandnud raamatukogu läbi enam kui sajandi.

Juubeli tähistamisele andis kauni ja hingestatud alguse armastatud laulja ning laulukirjutaja Hedvig Hanson kavaga „Laul ja luule“. Kõlasid omaloomingulised laulud Eesti kirjanike ja luuletajate tekstidele, nende seas Anna Haava, Ernst Enno, Tõnu Õnnepalu ja mitmete teiste autorite looming. Muusika ja luule löid piduliku ning mõtliku meeleolu, pakkudes kuulajatele võimalust hetkeks aeg maha võtta ja nautida eesti sõna ning heliloomingu ilu.

Juubeli keskmes oli loomulikult ka raamatukogu enda lugu. Sündmuse tarbeks valmisid põhjaliku eeltöö tulemusena ajaloolised roll-up stendid, mis tutvustasid Raasiku raamatukogu kujunemisteed läbi 120 aasta. Arhiivifotod, dokumendid ja kokkuvõtlikud ülevaated avasid külastajatele raamatukogu arenguloo ning selle tähenduse kohaliku kogukonna jaoks eri aegadel.

Raamatukogu algusaastatest ja kujunemisloost rääkis Aira, kes tõi kuulajateni ülevaate esimestest tegevuskümnnenditest. Järgnenud ajajärgudest kõneles Eha, jagades lisaks ajaloolistele faktidele ka isiklike kogemusi ja mälestusi, mis ulatuvad tagasi 1982. aastasse. Nende meenutuste kaudu joonistus välja raamatukogu kui elav ja pidevalt arenev kultuuriasutus, mis on olnud paljude põlvkondade jaoks oluline teadmiste, kohtumiste ja inspiratsiooni paik.

Ametlikule osale järgnes meeleolukas koosviibimine kohvilauas. Vestlused, ühised mälestused ja muljete vahetamine kandsid edasi õhtu pidulikku meeleolu ning kinnitasid, et raamatukogu tähtsus ei seisne üksnes raamatutes, vaid ka inimeste ühendamises. Juubel tõi kokku erinevate põlvkondade esindajad, endised ja praegused lugejad ning kõik need, kelle jaoks raamatukogu on olnud oluline osa kohalikust kultuurielust.

120 aastat on märkimisväärne teetähis. Selle aja jooksul on Raasiku raamatukogu olnud tunnistajaks ühiskondlikele muutustele, hoidnud ja vahendanud teadmisi ning pakkunud kogukonnale võimalusi õppimiseks, enesetäiendamiseks ja kultuurist osa saamiseks. Raamatukogu lugu on lahutamatult seotud Raasiku kandi inimeste looga.

Täname südamest kõiki külalisi, toetajaid ja koostööpartnereid, kes aitasid kaasa juubeliõhtu kordaminekule. Eriline tänu kuulub Eesti Kultuurkapitalile, kelle toetusel said teoks nii Hedvig Hansoni kontsert kui ka raamatukogu ajalugu tutvustavad roll-up stendid.

Raasiku raamatukogu 120. aastapäeva tähistamine oli ühtaegu pilguheit minevikku, tänuavaldus eelkäijatele ja innustav pilk tulevikku. See kinnitas veel kord, et raamatukogu on kogukonna süda – paik, kus kohtuvad teadmised, kultuur ja inimesed.

Kirja pani Eha Altmäe

LOKSA LINNARAAMATUKOGU UUENEB - ROHKEM RUUMI, UUSI VÕIMALUSI JA HUBASEM KESKKOND

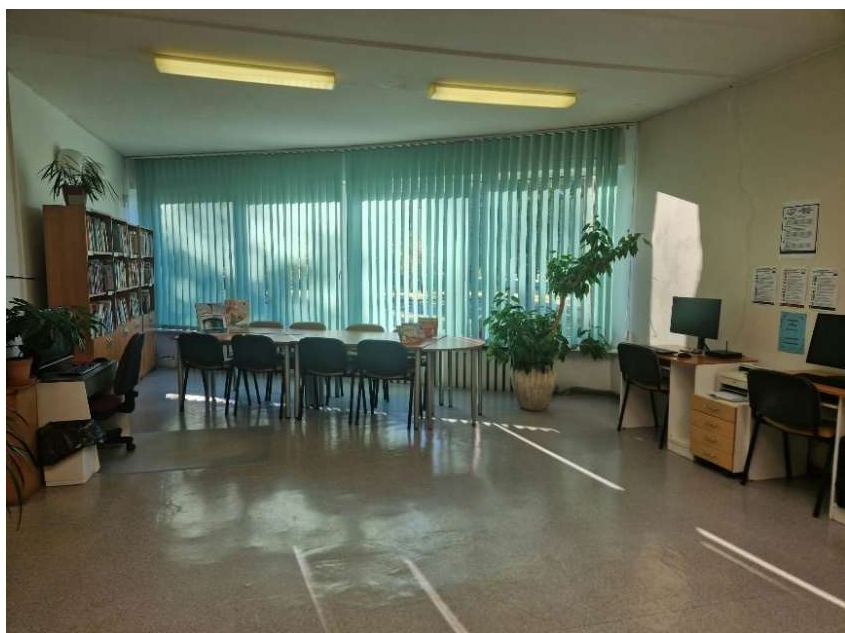
Viimasel ajal on Loksa Linnaraamatukogus toimunud mitu olulist muudatust, mille eesmärk on muuta raamatukogu külastajatele veelgi mugavamaks ja mitmekülgsemaks.

Suure töö käigus paigutati ümber raamatukogu riulid. Selle ettevõtmise juures olid meile suureks abiks Loksa maleva noored, kelle tegusad käed ja hea tuju aitasid muudatused kiiresti ellu viia. Täname südamest kõiki osalisi panuse eest!

Uue paigutuse tulemusena on täiskasvanute osakond saanud avarama ruumi ning sellele on loodud ka uus sissepääs. Nii on raamatute vahel liikumine mugavam ja külastajatel lihtsam soovitud kirjanduseni jõuda.

Olulise muutuse on läbi teinud ka lasteosakond. Edaspidi asuvad lasteosakond ja lugemissaal ühises ruumis, luues hubase ning sõbraliku keskkonna, kus lugemine, õppimine ja koos tegutsemine käivad käsikäes.

Usume, et selline lahendus pakub rohkem võimalusi nii lastele kui ka peredele.

Endisest lasteosakonna ruumist kujundatakse seminariruum. Peagi valmiv ruum hakkab olema kasutatav eri kohtumisteks, koolitusteks, töötubadeks ja koosolekuteks ning seda saavad soovi korral rentida kõik huvilised.

Need uuendused on alles algus. Soovime kujundada Loksa Linnaraamatukogust avatud ja mitmekülgse kogukonnakeskuse, kus on hea lugeda, õppida, kohtuda ja uusi teadmisi omandada.

Ootame kõiki külastajaid uudistama meie värskendatud ruume ning avastama uusi võimalusi, mida uuendatud raamatukogu pakub!

Katre Karu (tekst ja fotod)
Loksa Linnaraamatukogu direktor

Tekst ilmus ka kohalikus ajalehes Loksa Elu (august 2026)

RIISIPERE RAAMATUKOGU REISITUURIDEL

Jaapani reisiõhtu

Riisipere raamatukogu kutsus maikuus oma lugejad reisile, koos tehti kirsiõiteses raamatukogus Jaapani reisimuljete õhtu. Ats Joosep Kivistik, on noor mees, kes Jaapani kultuuri ja keele vastu huvi tundes on iseseisvalt keelt õppinud ja pika reisi ette võtnud, jagas meiega oma kogemusi ja elamusi.

Kohalik toitlustaja Triin Verner valmistas reisiõhtuks sobivaid värskeid sushisid ja raamatukogu pakkus vaimu virgutuseks rohelist teed.

Publiku hulgas oli nii neid, kes polnud ise Jaapanisse sattunud, kui ka neid, kes olid ise käinud ja tõestuseks ka kimono ja mõned põnevad suveniirid reisiõhtule kaasa haarasid. Jaapanlaste viisakus ja puhtusearmastus olid kõigile reisijaile väga sümpaatse mulje jätnud. Värvikad fotod Kyotost, Osakast, Tokiost ja maapiirkondadest viisid raamatukogu külastajad tunniajalisele retkele ja pakkusid põnevat vaheldust argipäeva õhtusse.

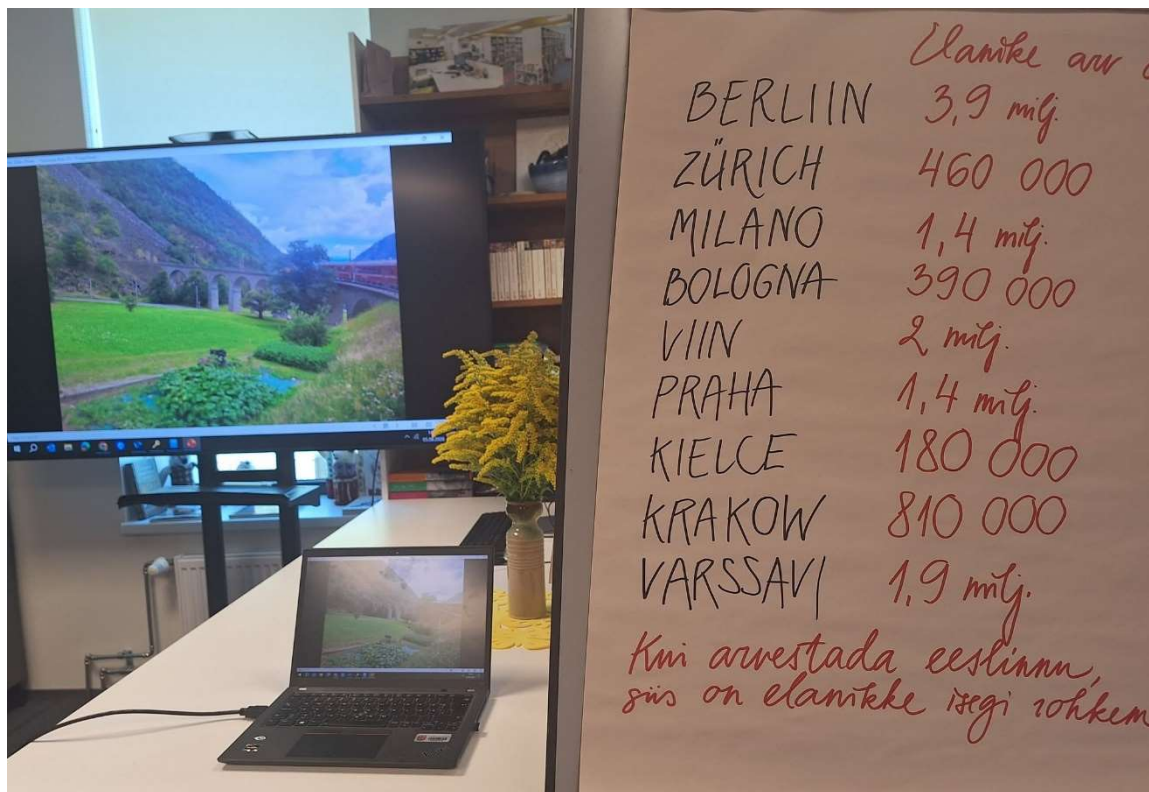
Raamatukogus oli ka Jaapani kirjanduse väljapanek -nii mõnigi lahkus muljete jagamise õhtult mõne Jaapani raamatuga, et ise kuuldule veel lisagi lugeda. Isuäratajana mõjus reisiõhtu kindlasti!

Reisiseiklus 16 ööpäeva Euroopas

Kuna Jaapani reisimuljete õhtu väga hästi vastu võeti ja lisagi paluti, siis tuli Ats Joosep Kivistikul augustikuus uuesti reisimuljeid jagada ja sedapuhku siis juba Lääne-Euroopast.

Suvise puhkuse ajal sai läbi sõidetud kuus erinevat riiki ja külastatud mitmeid erinevaid linnu. Põneva ajaloo- ja arhitektuuriga kõik linnad: Berliin, Zürich, Bologna, Milano, Viin, Praha, Kielce, Krakow, Varssavi. Terve päev sai veedetud Alpides UNESCO maailmapärandisse kuuluval raudteel sõites ja mägede ilu nautides. Kuumadel suvepäevadel pakkusid head jahutust ka soolakaevandus ja edevad katoliku katedraalid, näitusesaalid ning muuseumid.

Seekord kulusid reisiõhtu 100 minutit küll kibekiirelt. Suvise reisi turgutajaiks olid cappuccino ja jäätis, nii pakuti ka kõigile reisimuljeid kuulama tulnuile just neid maitseelamusi. Taas oli raamatukogul hea põhjus reisiraamatutest väljapanek koostada. Imekombel õnnestus sedapuhku raamatukogu õdusasse ruumi suisa 33 inimest äramahutada ja nõnda sai kena vagunitäis rahvast ka suvisesest rongireisist osa.

Pole katlust, et see reisiõhtu meil viimaseks ei jäänud ja õige pea on veel uusi ühiseid reise plaanis! Muljete jagajaiks ikka meie oma kogukonna inimesed.

Eneken Maripuu
Riisipere raamatukogu

VIIMSI LAPSED LUGESID SUVE JOOKSUL LÄBI 1164 RAAMATUT

Kas teadsite, et paberrahal on vesimärk, WC-paberirulli sees on toru ja jahedamateks ilmadeks tuleb valmis olla? Need mõtted ei ole pärit mõnest teadusajakirjast, vaid Viimsi laste loetud raamatutest.

Viimsi Raamatukogus toimus tänavu juba 15. suvelugemine. Suve alguses asus raamatuid lugema 154 last ning vähemalt viis raamatut luges suve jooksul läbi 114 last. Kokku loeti läbi 1164 raamatut 426 autorilt.

Kõige populaarsemate raamatute hulka kuulusid Eno Raua „Sipsik“, Ilmar Tomuski „Kui me oleksime väikesed?“ ning LasseMaia detektiivlood.

Aga suvelugemine ei tähendanud ainult raamatute lugemist. Lapsed joonistasid oma lemmikkohti raamatutest ning raamatukokku jõudis üle 500 joonistuse, millest valik on septembrikuu lõpuni raamatukogus näitusel.

Samuti palusime lastel kirja panna ühe mõtte või tarkusetera, mille nad suvel loetud raamatutest kaasa said. Need mõtted näitavad hästi, kui erinevaid asju võib üks raamat lugejale anda. Keegi jõudis järeldusele, et alati ei tasu uskuda kõike, mida kuuled, ning keegi teine õppis, et väga okei on öelda „ei“. Laste kirjapandud mõtete hulgas oli ka sügavamaid tarkusi – hea sõber aitab alati, koos saab rohkem tehtud ja teistega tuleb arvestada. Üks mõte võiks aga vist igaühe taskus olla: „Ära unusta ka puhkusel puhata!“

Kõige rohkem meeldib mulle siiski mõte – „Mida rohkem õpid, seda rohkem avastad.“ See ongi lugemise juures üks vahvamaid asju – raamat teeb maailma suuremaks. Raamat võib viia sind kohta, kus sa pole kunagi käinud, tutvustada inimest, keda sa pole kunagi kohanud, ja panna sind mõtlema küsimustele, mille peale sa ise poleks tulnud.

Mõnikord annab ta teadmisi, mida päriselus võib-olla mitte kunagi vaja ei lähe. Näiteks seda, et porgandist saab auto teha ja sidruniga elektrit toota (I. Tomusk, „Paul hakkab inseneriks“). Või et kui leiad kosmosest lendava kassi, tasub temaga kohe tutvavaks saada (C. Bevc, „Langevate tähtede suvi“). Aga raamatud võivad õpetada ka midagi väga lihtsat ja väga olulist – näiteks seda, mida tähendab hoolimine, kui tähtis on teisi märgata ja et oma piire on õigus kehtestada.

Suvelugemise lõpetas 27. augustil toimunud lõpupidu, kuhu olid kutsutud kõik vähemalt viis raamatut läbi lugenud lapsed. Improteatri koolitaja Rahel Otsa kutsus lapsi oma kujutlusvõimet mängu panema ning osalejate vahel loositi välja toredad auhinnad, mille olid välja pannud Rannarahva Muuseum, Apollo, Atlantis H2O Aquapark, Lastemuuseum Miiamilla, Eesti

Meremuuseum ja Pirita Seikluspark. Nagu ühele korralikule suvelugemise lõpupeole kohane, söödi ühiselt ka torti.

Suvelugemise kõige olulisem tulemus ei ole seega võib-olla mitte see, mitu raamatut keegi läbi luges. Olulisem on see, mida igaüks nende raamatute kaudu enda jaoks avastas.

1164 raamatut on väga suur hulk lugemist. Aga isegi pärast seda jääb maailma veel tohutult palju lugusid ja teadmisi, milleni lapsed pole veel jõudnud. Ja see on tegelikult väga hea uudis, sest see tähendab, et avastamist on veel küllaga.

Suvelugemine küll lõppes, aga lugemisega võiks edasi minna, sest järgmine raamat võib anda vastuse küsimusele, mida sa veel küsida ei osanud.

Katre Riisalu
Viimsi Raamatukogu

VÄIKESAARE SUUR RAAMATUKOGU

Mandril räägitakse raamatukogudest sageli laenutuste ja külastuste kaudu, kuid väikesaarel omandab raamatukogu hoopis teise tähenduse. Pranglil – Eesti põhjapoolseimal aastaringse püriasustusega saarel – on raamatukogu olnud kogukonna loomulik osa terve sajandi. Juba 1920. aastatel pidas riik oluliseks, et saarel oleks oma rahvaraamatukogu, ning selle nimel nõudis Eesti Vabariigi Koolivalitsus Prangli vallalt koguni kohtu kaudu raamatukogu asutamist.

Nii avas Prangli raamatukogu oma uksed 1926. aastal koolimajas. Kümme aastat peale raamatukogu avamist, 1936. aastal, oli lugejaid 25. Enne rahvamajja kolimist 1954. aastal jõudis raamatukogu tegutseda ka Madikse talus, raamatukoguhoidjaks Meeta Sooserv.

Tänapäeval tegutseb Prangli raamatukogu Viimsi Raamatukogu harukoguna Kelnase külas rahvamaja teisel korrusel. Raamatukogul on 72 aktiivset kasutajat, möödunud aastal laenutati sealt ligi 7000 teavikut. Kõnekas on seegi, et üle 40 protsendi laenutustest moodustavad ajakirjad ja ajalehed – märk sellest, kui oluline on saare elanikele võimalus olla kursis nii maailma kui ka koduvalla tegemistega. Raamatukogu pole siin pelgalt koht, kust raamatuid laenutada. See on kohtumispaik, infokeskus, mälu hoidja ja sageli ka esimene koht, kuhu tullakse uudiseid vahetama.

Veelgi erilisemaks teeb Prangli raamatukogu inimene, kes on seda paika kujundanud aastakümneid. Raamatukoguhoidja Astra Piirisaar on siin töötanud alates 1983. aastast ning näinud oma silmaga nii nõukogude aega, Eesti taasiseseisvumist kui ka digiajastu saabumist.

Viimsi valla saarte aasta puhul vaatame tagasi ligi poole sajandi pikkusele tööteele ning uurime, milline on olnud ühe väikesaare raamatukogu elu, kas on muutunud lugemisharjumused ning miks on raamatukogu Pranglil palju enam kui lihtsalt riulitäis raamatuid.

Intervjuu Astra Piirisaarega

Kuidas sai sinust Prangli raamatukoguhoidja?

Tulin 1979. aasta augustis saarele elama, aga väikesaarel töökohtade valik oli piiratud. Alustasin Prangli kalatsehhis, aga juhtus nii, et mandrile läksid nii raamatukogu, kaupluse kui ka postkontori juhatajad ja vabanes kolm töökohta. Kuna olin Tallinna Kooperatiivkooli raamatukogus juba mõnda aega töötanud, siis mõtlesin, et töö on tuttav ja valisin selle. Oma valikuga olen väga rahul tänaseni.

Kas sa mäletad oma esimest tööpäeva 1983. aastal?

Minu esimene tööpäev oli 3. juulil 1983. Raamatukogu asus küll rahvamajas, aga mitte praeguses asukohas, vaid kõrvalkorteris. Töö raamatukogus algas inventuuriga, sest 1983. aastal kolisin raamatukogu oma praegusesse asukohta.

Milline oli Prangli raamatukogu, kui sa tööd alustasid ja kuidas see on aastate jooksul muutunud? Kas mõni muutus on olnud eriti keeruline või hoopis rõõmustav.

Ruum ja asukoht ei ole muutunud. Tapeet seinas on samast ajast, kui raamatukogu nendesse ruumidesse kolis, ka järsk trepp on sama. Aknad on vahetatud, ahi on remonditud, elektrijuhtmistik vahetatud ja tagumine panipaik remonditi teadmiskirjanduse ruumiks. 2017. aastal saime Wi-fi. Tänu sellele, et raamatufond on sisestatud arvutisse, on praegusel ajal tööprotsess tunduvalt lihtsam.

Kogus on raamatuid 7500, 1980ndatel oli fond palju väiksem. Kuulusime toona Keilas asuva Harju Maakonnaraamatukogu alla. Erinevus tolle ja praeguse aja vahel seisneb selles, et praegu tellin raamatuid ise, aga 1980ndatel aastatel sain küll raamatu valiku teha ise, kuid tellimuse tegi Keilas asuv keskraamatukogu.

Millised olid lugejad 1980. aastatel ja millised on nad täna?

Vanasti ei loetud raamatukogus nii palju ajakirju-ajalehti, sest telliti koju. Praegu laenutatakse palju uut perioodikat. Tänapäevane lugeja on teadlikum, teeb juba ise nutitelefoni eeltöö ära ja tuleb nimekirjaga mida soovib laenutada. Prangli lugeja on vanemaealine, kes armastab lugeda paber kandjal raamatuid, ajakirju ja ajalehti.

Arvutit kasutatakse vähem. Varem oli kaks arvutitöökohta, kuid nüüd piisab ühest. Inimestel on endal nutitelefoni ja arvutid kodus olemas. Enam ei ole ka nii palju printimist, sest laevapileteid pole vaja enam paberil esitada.

Kas mõni lugeja on käinud sinu juures kogu selle aja?

Jah, kaks lugejat on üle 90-ne ja nemad on eluaeg raamatukogus lugejad olnud. Üldiselt on nii, et kes on lugema hakanud, see ka jääb. Üle 80-ne aastaseid on mitu – kõik nad on tublid lugejad ja raamatukogu külastajad. Tunnen nii saare lugejat kui ka suvitajat. Sellist päeva siin ei ole, kus raamatukogus kedagi ei käiks.

Vanemad inimesed on öelnud, et käiks tihemini, kui seda järsku treppi poleks. Natuke aitab seda probleemi leevendada koduteeninduse võimalus, mida pakume.

Milliseid raamatuid Pranglil kõige rohkem armastatakse? Kas laenutatakse pigem ainult uusi raamatuid või hoopis tahetakse vanu?

Mehed loevad kalanduse, merenduse ja ajaloo raamatuid. Naised eelistavad eesti kirjandust, Varraku ajaviiteromaane ja kriminulle. Saare rahvas on mul siin kogu Camilla Läckbergi kriminullide sarja läbi lugenud, nüüd loevad seda suvitajad.

Tahetakse nii uut kui ka vana. Näiteks Artur Erichi (Ira Lemberi ja Erika Esopi ühine pseudonüüm) kirjutatud äikese sari väga meeldis rahvale. Samuti Lembit Uustulandi Avamere sarja kaheksa osa lugesid väga paljud läbi ja mitte ainult mehed, vaid ka naised. Klassikat

loetakse taas: Hemingwayd, Remarque'i, ja Durrellite pere uut lugu (Richard Bradford „Durrellid. Ühe perekonna lugu“).

Suvitajad tulevad kogu pere ja nimekirjaga. Nad saavad siin lugeda raamatuid, millele linnas on pikk järjekord. Korraga laenutatakse keskmiselt 7 kuni 9 raamatut. Hea on see, et raamatukogu välisukse juures on tagastuskast, kuhu saab raamatud jätta siis, kui raamatukogu on kinni. Lapsed armastavad Keräneni-Tomuskit ja LasseMaia detektiivbüroo lood on ka hästi populaarsed.

Küsin lugejatelt raamatute kohta ka tagasisidet, et kuidas neile meeldis, siis tean edaspidi soovitusi anda. Kõike ei jõua ju ise läbi lugeda.

Kas saarel mõjutab lugemisharjumust ka aastaaeg?

Sügisest kevadeni loevad meil saare elanikud, suvel loevad ka suvitajad. Aastaaeg ikka mõjutab, suvel on lugejaid rohkem. Suvel on ka saarel rohkem lapsi. Küllastajatele meeldivad raamatute väljapanekud, seal olevaid raamatuid ka laenutatakse. Iga kuu teen teadmiskirjanduse näituse. Praegu on meil saarte aasta väljapanek.

Milliseid väljakutseid raamatukogule seab elu saarel? Kas ilm ja laevaühendus on mõnikord mõjutanud ka raamatukogu tööd?

Ikka võib raamatukogutöö sõltuda ilmast. Kui ei tule laeva, siis ei tule ka posti, jäävad tulemata nii perioodika kui ka raamatupakid. Aga inimene on saarel rahulik ja saab aru, mis saare elu on. Varemalt, kui meil oli väike postipaak, oli ilma mõju suurem. Siis ikka juhtus vahel, et läksid hommikul linna, ilm läks tormiseks ja tagasi õhtul ei saanud. Omal ajal sai isegi taksoga üle jää tuldud, koduõuele välja, jää oli nii tugev.

Mis on raamatukogutöö juures midagi sellist, mida inimesed ei arvaks?

Inimesed arvavad, et raamatukogutöö on ainult laenutamine. Raamatud tuleb aga ka välja valida ja tellida, arvele võtta, e-kataloogi tuleb kirje vormistada. Inimesed ei mõtle selle peale, mis tuleb eelnevalt teha, et raamatud oleksid süsteemi järgi riulis ja e-kataloogist leitavad.

Paljud helistavad ka mandrilt, siis teeme vajadusel raamatukogudevahelist laenutust ja saadame raamatu Viimsi raamatukokku. Üks noormees helistas eelmisel aastal ja ütles, et tema soovitud raamatut (Alessandro Baricco „Veretult“) saab laenutada veel ainult Tartus ja Pranglil, kuna mujalt oli see välja laenutatud. Siis ta sõitis saarele, laenutas meilt ja tagastas raamatu Viimsisse.

Mida tähendab raamatukogu Prangli kogukonnale?

Raamatukogu ongi suhtlemiskoht – inimesed tahavad suhelda, siia ei tulla ainult laenutama või arvutisse. Vanemaealistele on raamatukogu väga oluliseks kohaks, kuhu tulla ja kus suhelda.

Samuti saab raamatukogus printida. Lapsed käivad koomikseid lugemas, lauamänge mängimas, joonistamas ja värvimas. Kooliga on meil hea koostöö. Üheskoos tähistame emakeelepäeva märtsis ja teen viktoriine ja tutvustan uusi raamatuid. Õpetajad on agarad lugejad.

Kuidas sa näed raamatukogu tulevikku väikesaarel? Mis peaks kindlasti säilima ka järgmiste aastakümnete jooksul?

Raamatukogu väikesaarel on vajalik – nii kaua, kui on inimesi, nii kaua on ka raamatukogu vaja. Kindlasti on olulised paberkandjal raamatud ja perioodika.

Milline päev on tööelust kõige eredamalt meeles?

Mul käis külas Harju-Madise kirikukoor, kes tegid eksprompt raamatukogus väikese etteaste. 2010. aastal käis külas president Toomas Hendrik Ilves koos abikaasaga.

Kõige rohkem loetud raamat läbi aastate?

Ilmselt Tammsaare „Tõde ja õigus“ ja Lutsu „Kevade“.

Kõige ootamatum küsimus, mida lugeja on küsinud?

Kas võin ahju taga olla ja jalad vastu ahju sooja panna? Palun väga, ega ma ei keela.

Milline on su lemmikpaik lugemiseks Pranglil?

Soe tuba oma kodus.

Milline paik Pranglil on sinu jaoks kõige erilisem?

Ikka kodu ja raamatukogu.

Mis teeb sind pärast kõiki neid aastaid endiselt rõõmsaks, kui hommikul raamatukogu ukse avad?

Raamatukogu lõhn ja külastajad. Mulle meeldib see töö ja meeldib lugeda, samuti inimestega suhelda ja raamatusoovitusi anda. See on nii tore, kui inimesed loevad. Eriti, kui saab mõnele lapsele teha lugemise meeldivaks. Lugemine on mälule hea, mõtlemisele hea, maandab stressi. Kui tunned, et oled rahutu, siis võtad raamatu kätte, loed raamatut ja see aitab.

Mis raamat iseloomustaks Pranglit?

Helju Petsi „Õnneõiteta sirelid“, mis räägib inimese elama asumisest väikesaarele ja kohanemisest sealse eluoluga.

Astra raamatusoovitused

Ira Lemberi „Päevalilled“ ja „Katariina portree“. Need on ajaloolised romaanid, aga väga hästi haakuvad ka tänapäevaga. Kirjanik on teinud väga põhjaliku kodutöö ning tõesti hästi kirjutatud.

Paullina Simonsi Vaskratsaniku-sari, eriti „Tatjana ja Aleksander“. Kokku on sarjas neli osa. See on raamat, mille peale tükk aega veel mõtlesin.

Küsimusi esitasid Paula Pöder ja Katre Riisalu Viimsi Raamatukogust. 7.07.2026. Artikkel ja intervjuu ilmusid ka Viimsi Teataja 4. septembri numbris. Fotod: Jandra Peegel

MAARDU LINNA RAAMATUKOGU LASTEÜRITUSED SEL SÜGISEL

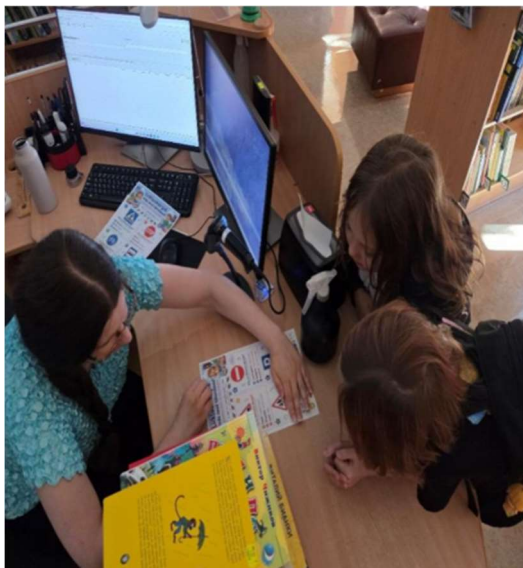

28. augustil kogunesid lapsed meie raamatukogu laste lugemissaali lasteklubisse, et üheskoos lõbusalt suve ära saata.

Vaatasime multifilmi, joonistasime, lõikasime ja mängisime. Seekord olid lapsed eriti loomingulised — nad mõtlesid ise välja meisterdamisideid, arutasid oma ideid omavahel ja aitasid üksteist.

Soovime kõigile lastele toredat ja edukat kooliaastat, palju uusi teadmisi ja head tuju!

Alates 1. septembrist viisime lastele läbi liiklusohutuse viktoriini, kus käsitlesime liiklusreegleid ja erinevaid liiklusmärke.

Lapsed said ülesannetega väga hästi hakkama ning samal ajal õppisid ka palju uut ja kasulikku.

Maardu Linna Raamatukogu

HARJUMAA RAAMATUKOGUHOIDJATE REIS RAPLAMAALE

25. septembril külastasime Harjumaa raamatukoguhoidjatega Raplamaa raamatukogusid. Valisime sellise sihtkoha välja ühiselt suvisel reisil Saue valla raamatukogudesse. Tahtsime tutvuda raamatukogude ja raamatukoguhoidjatega, kellega peale raamatukogureformi läbiviimist moodustame ühise piirkonna. Lisaks Raplamaale hakkab meie piirkondlikku üksusesse kuuluma ka Järvamaa. Eriti tore oli, et just eelmisel nädalal olid Raplamaa raamatukoguhoidjad käinud meie juures Harjumaal – Hüürus, Väänas, Laagris ja Keilas ja samuti Tallinna Raamatukogude kaubanduskeskuse miniraamatukogusid vaatamas.

Reisil osalejaid oli rõõmustavalt palju – lausa 54 ja osalejaid oli peaaegu kõigist Harjumaa valdadest ja linnadest. Suure bussi järel või ees sõitis veel mitu autot raamatukoguhoidjatega.

Rapla maakonnas on 4 valda – Kohila, Rapla, Märjamaa ja Kehtna. Jõudsime oma reisil külastada kolme, käimata jäi seekord Kehtnas.

Kõige esimesena jõudis me suur seltskond vaatama Kohila raamatukogu. Raamatukogu asub Kohila mõisa hoonetekompleksi kuuluvas paekivist aitkuivatis.

Vald ostis selle 2008. aastal just raamatukogu jaoks ja selle renoveerimist toetati Euroopa Liidu regionaalfondi rahadega, kokku läks koos valla panusega see maksma ligi 15 miljonit krooni ja raamatukogu avati 2010. aastal.

Raamatukogu on väga maitsekalt kujundatud ja renoveeritud. Saab vaadata näitusesaalis näituseid, pidada nt kogukonnaga kohtumisi ja teha üritusi nii näituseruumis kui teise korruse õppeklassis, teha kaugtööd, laenutada sporditarbeid, kasutada arvutit

ja mängida ka tund aega päevas Playstationiga, kui lapsevanem on selleks loa andnud.

Majas pole lifti, kuid teisele korrusele pääseb vajadusel tõstetooliga. Teise korruse laed on madalad ja on pidanud leidma lahendusi, kuidas kaldseinaäärset

ruumi paremini ära kasutada, näiteks on paigutatud sinna ajakirjade kapid,

Ühesõnaga, raamatukogus on säilitatud vana ja lisatud maitsekalt uut.

Raamatukogu lasteosakond on rõõmus ja värviline, peagi on tulemas ka pidulik üritus suvelugemises osalejatele.

Kohila raamatukogul on ka aastast 2024 harukogu Hageris, mis asub 6 km kaugusel. Kasutajaid oli kahes raamatukogus 2025. aastal kokku üle 2200. Hageri muuseumi koostatud näitust vanadest ravimitest ja arstitööst "Nõukogudeaegne meditsiin" nägime hiljem Rapla Keskraamatukogus.

Kohila raamatukogust jõudsimme valgesse ja värske ilmega Juuru raamatukokku. Raamatukogu asub 2020. aastast samas majas kohaliku kooliga. Varem asus raamatukogu rahvamajas, aga raamatukoguhoidja sõnul on raamatukogu praegusest asukohast pigem võitnud, kuna Juuru Eduard Vilde Kooli u 80 õpilasest jõuavad nüüd rohkemad raamatukokku, eriti vahetundidel ☺.

Raamatukogu seinu kaunistavad kenad ornamendid ja lagesid kaunid lambid.

Järgmine peatus teel oli Kaiu raamatukogu. See raamatukogu asub samas majas lasteaia ja kooliga.

Majaosa on uus ja moodne, aga kahjuks oli raamatukogu selles suures hoones väga raske leida. Pääsesime peale sissepääsu otsinguid raamatukokku kohaliku õpilase abiga läbi koolimaja.

Maja ümber puuduvad raamatukokku juhatavad viiad ja raamatukogu ametliku sissepääsu juurde peab parklast jalutama väga pika maa. Kohalik omavalitsus on sellest murest teadlik, kuid kahjuks pole midagi ette võetud.

Raamatukogu on siin koolilaste poolt armastatud koht, eriti kuna koolis kehtivat nutikeeldu siin ei ole. Küll aga saab raamatukokku alles pika söögivahetunni ajal.

Raamatukogus töötab alles u aasta eest raamatukogutööga alustanu, kes on kiirelt kohanenud, et üksi hakkama saada. Lisaks, nagu mitmes teiseski harukogus, teeb siingi raamatukoguhoidja ka koristaja tööd.

Peale lõunasööki Raplas astusime sisse Rapla keskraamatukokku, mis täidab Raplamaal maakonnaraamatukogu ülesandeid. Meid võtsid vastu raamatukogu direktor, kultuurikorralduse spetsialist ja majandusjuht. Kultuurikorralduse spetsialist tutvustas meile raamatukogus toimuvaid üritusi, sündmusi ja raamatukogutöötajate reise Erasmuse programmi abil.

Raamatukogu kõrval asub kaunis Rapla linna aukodaniku Andres Ehini pingikobar. Pilke püüdis ka teise korruse raamatukogu rõdu, mis küll vihmase ilmaga ehk nii kutsuv ei tundu ☺

Samuti asub Rapla keskraamatukogus Raplamaa Mälukeskus, mis tegeleb koduloolise info kogumise ja digiteerimisega.

(<https://malukeskus.raplark.ee/>).

Raamatukogu välisilme on kena, kuid töötajate sõnul ootavad nad siiski juba pikki aastaid remonti, et ka maja sisemine pool saaks uuendatud ja paraneks nii ventilatsioon kui ruumide funktsionaalsus.

Rapla raamatukogul on kokku 11 harukogu, ka külastatud Juuru ja Kaiu kuuluvad nende hulka, samuti Alu raamatukogu, kuhu järgmisena läksime.

Alu raamatukogugi on ühe töötajaga väike raamatukogu, mis asub samas majas Alu lasteaed-algkooliga. Nagu mitmes Harjumaa raamatukoguski, on Alu raamatukogu pidanud osa oma ruumist andma kooliklassi kasutusse. Kahjuks ei ole seetõttu raamatukogu sisekujundus päris nii ruumikas ja kena, kui algselt planeeritud.

Kõige viimaseks (ja kõige pikemaks) külastuseks jäi Märjamaa Valla Raamatukogu, kus meid võttis vastu direktor ja kõigi rõõmuks tegi seda väikese suupistelauaga.

Direktori ettekandes saime kuulda raamatukogu ajaloo, valdade ühinemisest ja hiljutisest väikese Sipa raamatukogu sulgemisest. Märjamaa raamatukogul on 7 harukogu, mis asuvad kõik samas majas mõne muu asutusega ja tundub, et selline süsteem on hea ja toimiv.

Märjamaa raamatukogu on huvitava sisekujundusega, oranžid telliskiviseinad ja tumesinised ruumielemendid mõjuvad korraga värskelt ja ajalooliselt.

Selles raamatukogus on ka erilise raamatute tagastusvõimalus – kui raamatukogu on suletud, saab raamatuid tagastada raamatukogu esikus oleva luugi kaudu ja raamatud võetakse selle käigus automaatselt ka lugeja kontolt maha. Nüüdseks on peale programmi uuendust töötaja hommikul kohe näha, millistel tagastatud raamatutest on järjekord.

Raamatukogus oli parasjagu üleval ka mitu näitust. Sõrmkübaratest ja Islandist ja kõigi lemmikuks kujunenud koolielu ajalugu tutvustav näitus „Koolivormid ja koolitarbed Erika Lohu kogust“.

Märjamaa kandiga on seotud Harri Jõgisalu ja Arvo Valton, kellele on pühendatud ka nimelised pingid raamatukogu juures. Raamatukogu üleliigsete raamatute müügist saadud raha eest soetatud Arvo Valtoni pink avati alles selle aasta märtsis.

Päev oli küll pikk, kuid ikkagi oleks tahtnud mitmes kohas ka kauem aega veeta. Siiski saime kolleegidega tuttavaks ja mõtteid vahetada.

Ka head ideed jõuavad nii raamatukogudes kergemini levida, kui raamatukogudes ringi käia ja vaadata, mida naabrid on teinud. Avastasin, et juba esmaspäeval näiteks küsiti Facebookis Anija valla lugejatelt Raplamaa reisi muljeid jagades, kas ka nemad tahaks raamatukogus prillide laenamise võimalust.

Aitäh Raplamaa raamatukogudele meid vastu võtmast, kõikjal (tõesti ☺) kommidega kostitamast ja oma raamatukogu tutvustamast!

Suur tänu osalejatele meeldiva reisiseltskonna eest ja bussijuhile turvalise ja sujuva sõidu eest!

Tekst Jandra Peegel, Harju Maakonnaraamatukogu
Pildid: Önne Paimre, Kuusalu Raamatukogu,
Eve Eelmäe, Harju Maakonnaraamatukogu

Kasutatud allikad:

<https://www.raplakrk.ee/>

<https://www.kohilaraamatukogu.ee/>

<https://marjamaavrk.edicypages.com/>

2026. AASTA SUVELUGEMINE “LOE VABALT, LOE KOOS!” SAI PIDULIKULT LÄBI

29.augustil lõpetasime Harju Maakonnaraamatukogus pidulikult 2026. aasta suvelugemise programmi. Seekordne programm kandis nime „Loe vabalt, loe koos!“

Loe vabalt tähendas seda, et meie ei öelnud seekord ette mida keegi lugema peab. Laps sai vabalt valida just selle raamatu, mis tundus talle olevat sellel hetkel parim lugemine. Loe koos tähendas aga seda, et programmis osaleja võis osalema kutsuda ka oma pereliikmeid võis sõpru, kes jäid põhilisest vanuserühmast välja.

Meie suvelugemise programmiga liitusid sellel aastal ka Harku valla raamatukogud (Vääna, Tabasalu ja Harku), Aegviidu raamatukogu, Loo raamatukogu, Raasiku ja Aruküla raamatukogud ning Saku ja Kiisa raamatukogud.

Osalejate arvud olid sellel aastal rekordilised. Suvelugemist alustas 210 last, kes kutsusid endaga kaasa veel 70 kaaslugetajat. Kaaslugetajateks oli nii emasid, isasid, vanaemasid kui ka õdesid-vendasid.

Lõpupeole kutse saamiseks pidi suve jooksul lugema läbi 5 raamatut. See kehtis nii osaleja kui ka tema kaaslugetaja kohta. Võiduka lõpuni jõudis 151 last ja 53 kaaslugetajat.

Lõpupeol esines lastele ansambel „Tuuleviis“, kes tuli meie juurde Haapsalust ja nad mängisid erinevaid pille, laulsid regilaule, jutustasid muinasjuttu ning tegid koos lastega laulumänge.

Kõik lõpetajad said tänukirja ja raamatu, kaaslugejad said magusa medali ning lapsed, kes olid kutsunud endale kaaslugeja kampa said tänutäheks järjehoidja. Loomulikult ei puudunud lõpupeolt traditsiooniline kringel.

Täname meie toetajaid Eesti Hoiuraamatukogu, kirjastust Eesti Raamat, kirjastust Varrak, kirjastust Koolibri ja Keila Tarbijate Ühistut. Tänu neile said lapsed kingiks raamatu ja kaaslugejad tunnustuseks magusa medali.

Aitäh kõigile osalejatele!

Kersti Salf
Harju Maakonnaraamatukogu

LUGEMISEST VÕIB SAADA UUS SOTSIAALNE KOGEMUS

Augustis kogunesid tuhanded raamatukoguhoidjad kogu maailmast Lõuna-Koreasse, et arutleda selle üle, milliseks kujuneb raamatukogu ja lugemise tulevik. Olin nende seas. Kahe nädala jooksul Souli ja Busani raamatukogudes sain näha muljetavaldavat tehnoloogiat, aga veel olulisemana seda, kuidas mõtestatakse Koreas ümber raamatukogu rolli inimeste ja kogukonna elus.

Korea raamatukogudes näeb tehnoloogiat, mida Eestis veel igapäevaselt ei kohta. Raamatuid sorteerivad ja tagastavad masinad, külastajaid aitavad tehisintellektil põhinevad lahendused ning raamatukogus saab laenutada roboti Luka, kes loeb lapsele ette ema või isa häälega.

Kohe kongressi alguses ütles üks esineja tabavalt: raamatukogude tulevik on täna juba siin, Lõuna-Koreas. Samas tõdesin, et innovatsioon ei tähenda ainult uusi masinaid, tehisintellekti või digilahendusi. Innovatsioon tähendab julgust muutuda ja muuta. Ja võib-olla kõige üllatavam oli see, et digiajastul vaadatakse Koreas taas väga värske pilguga sellistele traditsioonilistele tegevustele nagu lugemine, ettelugemine ja raamatuklubid.

Mida tähendab see meie jaoks Eestis? Mitte tingimata suuremaid ekraane, rohkem roboteid või veel üht uut äppi. Mõnikord võib innovatsioon olla hoopis selles, et muudame ruumi, viime raamatu õue, kutsume inimesed kokku või leiame viisi, kuidas jõuda inimeseni, kes pole aastaid raamatukokku tulnud.

Lugemine tuleb raamatukogu nelja seina vahelt välja

Soulis mõtestatakse ümber lugemiskogemust – mitte ainult selleks, et inimesed rohkem raamatuid laenutaksid, vaid selleks, et lugemisest saaks meeldiv, nähtav ja sotsiaalne osa igapäevaelust.

See pani mind mõtlema, et ka Eestis räägime lugemisest sageli liiga palju numbrite kaudu – mitu raamatut laenutati, mitu inimest programmis osales. Need näitajad on olulised, kuid võib-olla peaksime rohkem küsima: millise kogemuse inimene raamatukogust kaasa saab?

Räägime palju lugemise tähtsusest ja muretseme selle pärast, et inimesed, eriti noored, loeksid rohkem. Võib-olla tasub aga küsida ka teistmoodi: mitte ainult „kuidas panna inimesi rohkem lugema?“, vaid „kuidas muuta lugemine millekski, mille juurde inimesed tahavad tulla?“

Üks ootamatuid näiteid on Souli õueraamatukogu. Suvekuudel tuuakse raamatud raamatukogust linnaruumi, kuhu on loodud mugavad istumiskohad, kaunis kujundus, hoolikalt valitud raamatud, muusika ja sündmused. Sajad inimesed tulevad sinna lugema, aga ka lihtsalt olema.

Siin on üks oluline muutus – lugemisest saab midagi, mida võib avalikult teha, midagi, mida on tore näha ja isegi pildistada. Inimene ei pea sinna minema eesmärgiga raamatut laenutada. Ta võib tulla lihtsalt korraks – peatuma, sirvima, kuulama või teiste inimestega koos olema.

Kultuuri kujundab ka see, mida näeme teisi inimesi tegemas. Lugemine ei ole siis enam ainult kohustus, koolitöö või vaikne omaette tegevus, vaid võib olla nähtav osa tänapäevasest elustiilist.

Ka Eestis on raamatukogud hakanud üha enam raamatukoguhoonest välja tulema – korraldatakse lugemisi ja sündmusi parkides, väljakutel ja mujal. Võib-olla võiksime seda teha veel teadlikumalt, mitte raamatuid lihtsalt õue viies, vaid kujundades õues olemisest tervikliku lugemiskogemuse.

Oleme harjunud mõttega, et raamatukogu ülesanne on tuua inimesed enda juurde. Aga võib-olla võiks küsida ka vastupidi - kuidas tuua raamatukogu inimeste ellu ja igapäevasesse liikumisse? Koreas võib väikseid iseteeninduslikke raamatuautomaate leida ka metroojaamadest. Kõige olulisem pole siin tehnoloogia ise, vaid mõte – teha raamat kättesaadavaks seal, kus inimene parasjagu viibib.

Raamatukogu kui keskväljak

Raamatukogu ei ole enam lihtsalt koht, kust saab raamatu. See on koht, kuhu tullakse õppima, kohtuma, mõtteid vahetama, sündmustel osalema või lihtsalt teiste inimeste keskel olema.

Eesti raamatukogudes on see muutus tegelikult juba alanud. Raamatukogu on paljudes kohtades kontserdisaal, näitusepaik, õpikeskkond ja kogukonna kohtumispaik. Küsimus ei ole enam selles, kas raamatukogu peab olema midagi enamat kui raamatute laenutamise koht. Küsimus on selles, kuidas neid erinevaid rolle teadlikult üheks tervikuks siduda.

Soulis külastasin ka Book Bogot – eralist lugemis- ja kirjandusruumi, mis ühendab raamatukogu, raamatupoe ja kultuurikeskuse jooni. Seal saab lugeda, kohvi juua, näitusi vaadata, sündmustel osaleda või lihtsalt olla. Keegi ei pea midagi ostma ega isegi konkreetselt lugema. See ongi tänapäevase avaliku ruumi üks olulisi rolle – pakkuda kohta, kus inimene võib viibida ilma, et temalt midagi oodataks.

Koreast jäi minu jaoks eriti kõlama üks huvitav mõte - raamatukogu on tänapäeval keskväljak. Koht, kuhu tullakse kokku. Mitte ainult raamatu pärast, vaid õppima, kohtuma, mõtteid vahetama, sündmustest osa saama või lihtsalt teiste inimeste keskel olema.

Kui sellele mõtlen, siis tegelikult näen sama ka Viimsis. Kes tuleb raamatut otsima, kes lapsega aega veetma, kes tööle või õppima, kes sündmusele ja kes lihtsalt sellepärast, et siin on hea olla. Võib-olla ongi see märk sellest, et raamatukogu roll on muutunud – ja muutub veelgi.

Lugemisest võib saada uus viis koos olla

Oleme harjunud lugema telefonis, tahvelarvutis või kuulama audioraamatuid. Võib-olla oleme nii kaotanud osa sellest sotsiaalsest ruumist, mis lugemist varem ümbritses. Raamatust rääkimine, oma lemmikraamatu soovitamine, kellegagi koos lugemine või lihtsalt teadmine, et ka teised sinu ümber loevad – kõik see aitab kujundada lugemiskultuuri.

Tegelikult andis sellele Eestis väga tugeva kinnituse ka 2025. aasta raamatuaasta. See näitas, kui palju on Eestis inimesi, kelle jaoks raamat ei ole ainult isiklik lugemisvara, vaid ka põhjus kokku tulla. Üle Eesti tekkis uusi raamatuklubisid, kogukonnad asutasid väikeseid raamatukappe, korraldati kirjanduslikke jalutuskäike, kohtumisi autoritega, ettelugemisi ja palju muud. Tundus, nagu oleks raamat korraga raamatukogu riiulilt välja astunud ja hakanud inimesi omavahel kokku tooma.

Raamatud ja lugemine ei ole Eestis ainult kultuurihüve või isiklik harrastus – neid võib vaadata ka omamoodi sotsiaalse kapitalina. Midagi, mille ümber inimesed saavad kokku tulla, millest rääkida ja mille kaudu üksteisega suhestuda. Lugemisest saab midagi, mida jagatakse ja soovitatakse, midagi, mis ühendab inimesi.

Eestis on meil väga tugev koos lugemise traditsioon – raamatuklubid, kirjandusõhtud, ettelugemised, laste lugemisprogrammid. Küsimus ei ole nende asendamises, vaid selles, kuidas leida uusi ja painedlikumaid viise, et inimene saaks lugemises osaleda ka siis, kui ta ei taha või ei saa tulla kord kuus raamatuklubisse.

Ja kuhu jääb tehisintellekt?

Kui räägime raamatukogude tulevikust, ei saa mööda tehisintellektist. Ka Koreas oli AI raamatukoguteenustes juba väga nähtav – näiteks Busani linnaraamatukogus suunati külastajat kohe sisenemisel tehisintellekti abil.

Aga mida rohkem muutub maailm digitaalseks, seda väärtuslikumaks muutub see, mida masin meie eest teha ei saa – inimlik kontakt, kuulamine, soovitamine, märkamine ja kohalolu. IFLA president ütles kongressi avakõnes, et raamatukoguhoidja töös on üha olulisemad sõbralikkus ja abivalmidus. Mida targemaks muutuvad masinad, seda rohkem väärtustame inimest, kes oskab kuulata, märgata ja mõista.

Tehisintellekt võib anda meile vastuse. Raamatukoguhoidja aitab mõnikord aru saada, millist küsimust me tegelikult küsida tahtsime.

Ka Eesti raamatukogud seisavad selle muutuse ees. Me ei pea konkureerima tehisintellektiga selles, kes kiiremini vastuse leiab. Meie tugevus on hoopis selles, et oskame aidata inimesel hinnata, kas saadud vastus on usaldusväärne, kust tuleb info ja mida sellega peale hakata.

Koreast tulin tagasi teadmisega, et raamatukogu tulevik ei ole ainult tehnoloogias. See on inimestes – julguses katsetada, muuta ruume, teenuseid ja harjumuspäraseid tööviise ning tulla inimestele lähemale.

Ka Viimsis on raamatukogu muutunud palju enamaks kui kohaks, kust saab raamatu. Meil on lugemisprogrammid, beebiklubi, raamatuklubid, näitused, kontserdid, töötoad ja kohtumised. Küsimus on pigem selles, kuidas neid võimalusi veel julgemalt kokku tuua ja kuidas jõuda ka nende inimesteni, kes täna raamatukokku ei tule.

Koreast ei toonud ma koju valmis retsepti, tõin kaasa hoopis küsimused. Kuidas teha nii, et inimene tahaks raamatukokku tulla? Kuidas viia lugemine nendeni, kes ise raamatukokku ei jõua? Kuidas muuta lugemine millekski, millest tahetakse rääkida ja mida tahetakse teistega jagada?

Võib-olla seisnebki innovatsioon vähem selles, mida uut me kasutusele võtame, ja rohkem selles, mida me julgeme teha teisiti. Ja see ongi ehk kõige väärtuslikum asi, mida ühelt rahvusvaheliselt kongressilt koju tuua – mitte valmis lahendus, vaid julgus vaadata oma harjumuspärasele tegevusele värske pilguga.

Minu osalemine IFLA kongressil sai võimalikuks tänu SA Kodanikuühiskonna Sihtkapitali ja Eesti Raamatukoguhoidjate Ühingu rahalisele toetusele.

Katre Riisalu

Viimsi Raamatukogu direktor

KOOLITUSI JA SEMINARE 20206. AASTA SÜGISEKS

8. okt. **Dialoogid raamatukogus**. ERÜ korraldatud koolitus Tallinna Ülikooli akadeemilises raamatukogus. Lühike järelkohtumine veebis 19. nov. Hind 25 eurot.

<https://eru.lib.ee/teoksil/koolitused/dialoogid-raamatukogus>

15. okt kell 11-16.00 **Ligipääsetavuse ja universaalse disaini alane koolitus**. ERÜ korraldatud tasuta koolitus Taltech raamatukogus raamatukogudele, kus on plaanis ruumi ümber kujundada.

<https://eru.lib.ee/teoksil/koolitused/ligipaasetavuse-ja-universaalse-disaini-alane-koolitus>

28. okt.- **Meediahariduse konverents 2026: miks valeinfo petab ka targemaid?** Tasuta seminar rahvusraamatukogus. keskendub kriitilise mõtlemise olulisusele ajal, mil tehisintellektil on üha suurem mõju info loomisel, levitamisel ja inimeste mõjutamisel. Töötubadesse ja jalutuskäikudele on vajalik eelregistreerimine. Sündmusest ja mõnedest töötubadest toimub ka otseülekanne.

<https://fienta.com/et/meediahariduse-konverents-2025-ekraanid-ja-hinged-elu-digimaailmas-190255>

Generatiivse tehisaru programm. Digiriigi akadeemia koolitus, mida saab läbida Digiriigi Akadeemias veebikursusena endale sobival ajal ja tasuta. Samal lehel ka muid vajalike kursusi.

<https://digiriigiakadeemia.ee/>

Ole tehisaruteadlik! Digiriigi akadeemia tasuta koolitus, mis on abivahendiks ja inimestele soovitamiseks tehisaru koolitusi läbi viivatele raamatukoguhoidjatele, aga mida saavad läbida ka kõik teised huvilised.

<https://digiriigiakadeemia.ee/>

Eesti.ai lehe õpimaterjalides olevad koolitused AI-huvilistele – nt. „AI kontoritöös“, „Arutelupartnerist töökaaslaseks ehk kuidas käib vaibtöötamine“.

<https://eesti.ai/>

Ja 20. - 30. oktoobrini on toimumas 2026. aasta **üleriigilised raamatukogupäevad**.

Seekord on läbivaks teemaks „Raamatukogu kodanikuühiskonna võimestajana“.

Terav pilvealune päike
puude tagant
sel sügisel on punast rohkem
mägi upub
vastu õhtut
omaenese verre

pajude hall teispool jõge
helendavad mantlid ja teklid

nad viipavad hämarusest
nad annavad meile märku
nii nagu viimased roosid
botaanikaaia kaares
annavad märku surmast

Indrek Hirv
(luulekogu, "Minu viimane kevad")

Foto: zoosnow (Pixabay.com)

MÕTLIKKU SÜGIST RAAMATUTE SELTSIS!

SUUR TÄNU KAASAUTORITELE!

Foto: RoonzNL, pixabay.com

Infolehe koostas:
Jandra Peegel
Harju
Maakonnaraamatukogu